

JEŽ

BROJ 486

BEOGRAD, 23 OKTOBAR 1948

GODINA XIV

JUBILARCI

A USTRISKI borci za Hitlerov životni prostor, pripadnici više rase, SS i SA-trupa, veselo dočekuju dane jubileja i proslava. Prvo je proslavljena desetogodišnjica slavnog šušniksajsinkvartskog ulaska u Veliki Rajh i firerovog ulaska u malu Austriju; zatim dvadeset osam godina od plebiscita u Slovenačkoj Koroškoj i, najzad, godišnjica ulaska Austrije u red zaslužnih maršalskih zemalja.

Na dan godišnjice plebiscita u Slovenačkoj Koroškoj zazvonila su zvona u znak zahvalnosti italijansko-francuskim arbitrima, koji su očerupali Austriju, a onda joj dodijelili ovu slovenačku pokrajinu, kao jedinu uspomenu na njenu staru slavu i veličinu.

Proslava je, inače, prošla uz mnogo buke i malo učesnika. Njoj su prisustvovali samo pripadnici Franc Jozefovih regimenti, Sep Dtrihovih šturmbataljona i popovi. Održano je nekoliko govora u kojima je podvučena nezahvalnost koroških Slovenaca što ih je samo shvatili veličinu i značaj ovih jubileja, pošto su zauzeti jedino koncentracionim logorima i uguše-

na u gasnim komorama i da ovaj ostatak treba, iz blagodarnosti, da sagne glave i trpi. Istaknuto je kako je Austrija trošila i troši milione da bi germanizovala Slovenačku Korošku, čime dokazuje svoju nesebičnost i velikodušnost. Sem toga, Austrija je više nego svom rođenom, dodijelila Slovenačkoj Koroškoj dovoljno pandura, poreznika, nacističkih lajtera, kukastih i običnih krstova. Govornici su naročito podvukli činjenicu da je Austrija obezbijedila Slovenačku Korošku blagodatima Maršalove pomoći u vidu konzervi s mesom za polame pse, zardalom, žicom i ostalom, toliko puta navedenom, robom.

Poslije toga održano je nekoliko misa za pokoj duše neumrlom tvorcu parole »Drang nach Ostens«, borcima česarsko-kraljevske imperije, fon Listove armije i članovima udruženja »Nedjeljiva Austrija«.

Proslavi jedino nisu prisustvovali koroški Slovenci. Oni uopšte nisu shvatili veličinu i značaj ovih jubileja, pošto su zauzeti jedino mišlju o proslavi svog oslobodjenja.

— Radi postizanja više cijene mi smo uništavali žito, krompir, mlijeko, kafu... Ali zašto od nas traže da uništavamo i ovu robu koja baš ima dobru cijenu?!

Gordo diže petokraku
Vrh fabrika, kuća —
PRVI KONGRES sav u znaku
Velikih pregnuća.

САВНА

TAMO TAMO PO SVIJETU

Intenzivna FUTBALSKA DJELATNOST na Sjeveru

POSTO JE zaključeno da treba formirati zapadnoevropski fudbalski tim (zvanično još nije rečeno protivu koga taj tim treba da igra), fudbalski navijači u Volstritu odredili su i kapitena koji će ga sastaviti. Kapiten tima nije niko drugi do čuveni internacionalni sekretar Volstritskog fudbalsko-bokerskog saveza, g. Džordž.

Ovih dana je kapiten već odredio prve igrače za svoj tim. Za centarhalfa određen je čuveni engleski profesionalac Čerčil, dok je za centra navale određen Montgomeri, zvani »Montie«, takode poznati engleski profesionalac. Oba igrača imaju veliku fudbalsku tradiciju.

Ostali igrači za zapadnoevropski fudbalski tim nisu još određeni. Naročito je teško pitanje golmana, koji, kao što je poznato, uvijek guta glavnu vatru. Kapiten je predložio nekoliko francuskih profesionalnih vratara (u fudbalu, za razliku od hotelskih portira, dužnost vratara nije baš najprijetnija). Međutim, ovi nisu najodlučiviji. Više bi voljeli, kažu, da sjede negdje iza gola, ili da prodaju na tribinama kraher i lili-hip. Izvjesni igrači, koji bi inače došli u obzir za zapadnoevropski tim poslani su, radi treninga, u arapske zemlje, Indoneziju, Vijetnam, Kinu i ostala provinciska mjesta tek koliko da ne izidu iz forme.

Za razliku od ostalih timova, zapadnoevropski fudbalski tim imaće dva desna krila. Po propisanoj volstritskoj formaciji, naziv »lijevo krilo« je najstrože zabranjen i potpada pod udar zakona o antivolstritskoj djelatnosti.

Materijalne perspektive tima su zasada više nego sjajne. Kapiten je nabavio već i lijepe dresove. Za prvu polovinu biće crne košulje, dok će u drugoj polovini igrači navući fine braon dresove.

Drugim riječima, sve je lijepo i krasno i »američkom životu« saglasno, samo kad bi se mogao im kompletirati! Jedno rješenje postoji, ali baš ono zadaje kapiten najveću glavobolju. Mogli bi se fudbaleri prosto-naprosto mobilisati. Međutim, poznato je da na Zapadu mobilisani fudbaleri vole da daju autogolove i da vrlo često šutiraju u publiku koja sjedi na tribinama. Konačno, s tim mobilisanim amaterima teško je sprovesti W sistem (skraćena od »Wollstreet«), tako da postoji opasnost da prime način igre protivnika, i onda je sve propalo.

Sitne vijesti

EKSPOZITURA

Iz Tokija javljaju da su članovi novoosnovanog Odbora za ispitivanje protivjapanske djelatnosti svečano izjavili da će Odbor vršiti svoju dužnost u interesu države. U vezi s tim mase Japanaca priznaju da su dosad smatrale Volstrit samo ulicom, a nipošto državom.

IMAJU RAZUMIJEVANJA

Dželat koncentracionog logora u Buhenvaldu Ilza Koh bavila se, između ostalog, i korićenjem knjiga u ljudsku kožu. Bizonski džentlmeni smanjili su Ilzi Koh ranije izrečenu kaznu doživotnog zatočenja na četiri godine, smatrajući, između ostalog, da skidanje kože ljudima ne predstavlja nikakvu naročitu krivicu, pošto i sami džentlmeni rado deru kožu kome god mogu.

SLOBODOUMNI NAFTOLJUPCI

Pošto se u Haifi nalaze velike rafinerije nafte, engleski interesi predlažu da se ovaj grad oduzme državi Izrael i pretvori u »slobodnu luku«, tj. u luku za slobodno bogaćenje rafiniranih ljubitelja nafte.

CRNI METALI I JOŠ CRNIJI LIFERANTI

Isporuke crnih metala po »Maršalovom planu« iznose samo 2% ukupnog iznosa liferacija zemljama Zapadne Evrope, što znači da su lanci kojima »plan« okiva te zemlje napravljeni od nekog drugog materijala.

DE GOL NEMA DIKTATORSKIH AMBICIJA

— Oni koji padaju tako nisko da me optužuju za diktatorske ambicije, treba da se stide.

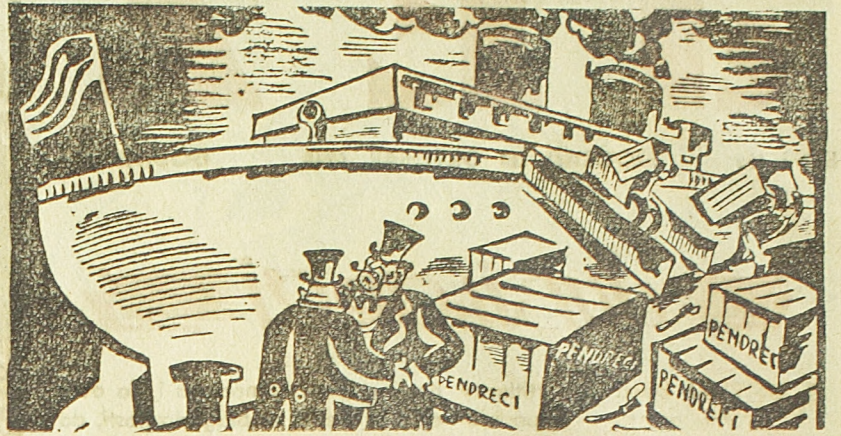
(De Gol 12-IX 1948)

— Ako bi separatisti (tj. komunisti) ušli u francusku vladu, mi bismo se smatrali potpuno, ponavljam, potpuno oslobođeni zakonitosti. U tom slučaju ja ću odlučiti kako da postupimo.

(De Gol 2-X 1948)

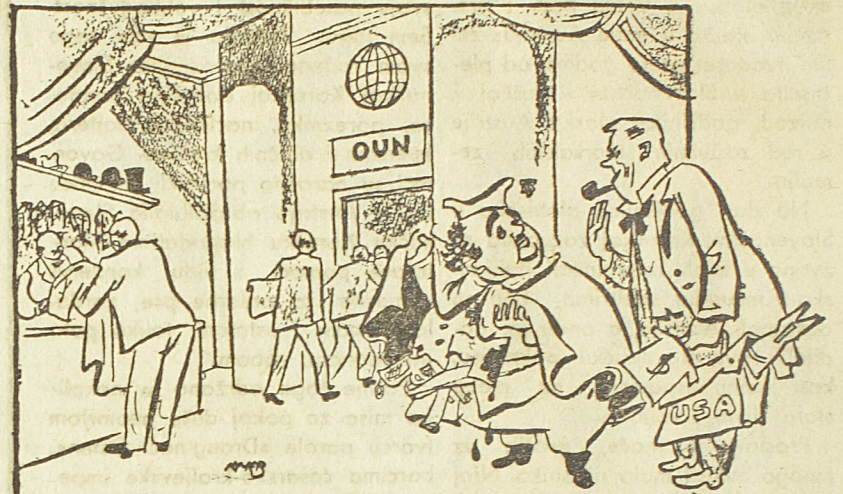
Poboljšanje pomoći

Administrator Maršalovog plana Hofman priprema ugušivanje štrajkova u Francuskoj.

— Evo, povećavamo kontingente, da našu pomoć bolje osjete i francuski radnici.

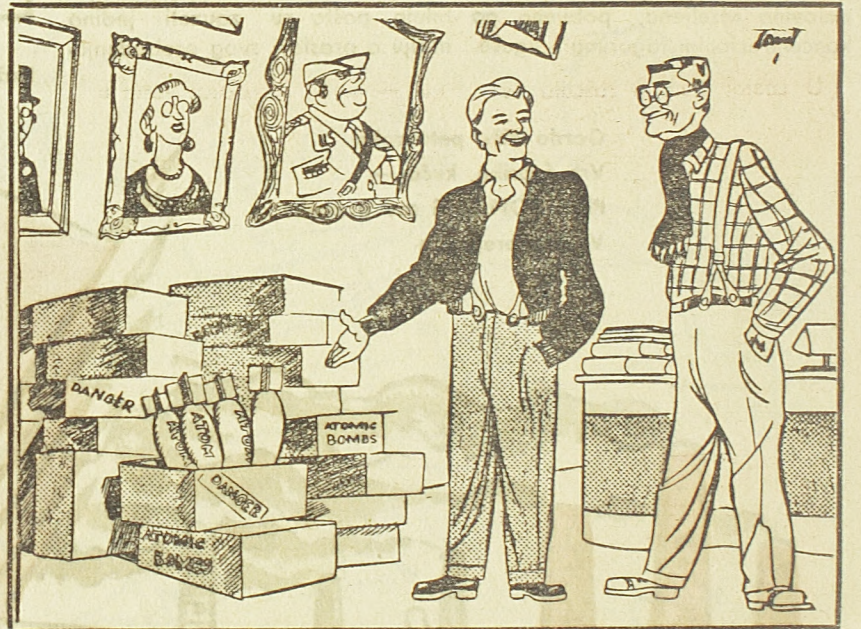
LJUDI OD UKUSA

— Ne, ne, nipošto ne skidajte pelerinu.

Poslije pedeset godina

Prema vijestima zapadnih agencija, SAD planiraju proizvodnju atomskih bombi za pedeset godina unaprijed.

— Ala su o meni moji preci rdavo mislili! Ja građevinar, a oni htjeli da budem svjetski razbojnik.

Hajne i Gete u Bizoniji

Ma da se u Bizoniji uveliko traže Hajneova djela, de-nacisti su stali na gladište da im ne dolikuje štampanje i prodaja knjiga ovog pisca koji je tačno prije 100 godina, 1848, napisao pjesmu »Michel poslije marta« i stoprocentno prorokao u njoj bizonsko-trizonske prilike iz 1948 godine:

Muziku pričanja lijepih
Čuo sam, braćo, svuda,
I poput budala slijepih
Imao vjere u čuda.

No život ološu starom
Vrati se opet, eto,
A bajku s čarobnim žarom —
Zbrisa znamenje kletu.

Sve pojave ovog roda
I vide se, i znaju:
Njemačke zemlje sloboda
Već je na izdisaju.

A šta tek da se kaže za sljedeće Hajneove uvrede u prozi koje poslije sto godina pogadaju ne samo de-naciste već i njihove pokrovitelje:

Njemački Srednji vijek nije istrulio u mrtvačkom kovčegu, zlobna avet vaskrsava taj Srednji vijek i on usred bijela dana utazi u našu srednju i isisava nam vrelu krv i život« (»Romantična škola«).

Uvjerivši se još jednom da s Hajnrihom Hajneom ne mogu izići na kraj, ljubitelji lojalnih klasika prelistali su Johana Volfgangova Getea od »Patnji mladog Vertera« (koji sigurno ne bi patio da je, recimo, bio šef Hitlerovog generalštaba) pa do »Ifigenije u Tavridi«, koja je izazvala kod de-nacista veliku relagodnost, pošto je Tavrída — Krim, a krimska klima pokazala se vrlo štetna za turiste iz Njemačke. U naknadu za to, de-nacistima je laknulo kad su pročitali u Geteovoj baladi »Bog

i bajadera« ovaj završetak, za koji se može pretpostaviti da je napisan po porudžbini okupacionih bogova i njihovih štćenika:

Bogovi za blagost prema
griehu znaju,
Zabludjeloj djeci daju oproštaj
I grešnike, čim se pred njima
pokaju,
Uvode u dom svoj,
u radosni sjaj.

Ono, doduše, bogovi se bolje osjećaju u domu grešnika (čiji se grijehovi mogu okajati sa dvadesetak minuta sjedenja na klupi koja se iz nepoznatih razloga zove »optuženička«) nego u svom vlastitom, ali red je da se Geteu dopusti mala pjesnička sloboda, utoliko prije što u Bizon-Trizoniji

ne postoje nikakve druge slobode. Još više se svidio grešnicima-pokajnicima završetak druge Geteove balade — »Korintske novejeste«:

I letimo mi kroz mrki dim
Putem plamenim
Našim starim bogovima svim!
Jedan od pokajnika predložio je da se mjesto »starim bogovima« stavi riječ »novim«, ali prijedlog je odbačen. Stalo se na gladište da okupacioni bizon-trizonski bogovi samo omogućuju da se leti onim starim bogovima.

Zh.

ASOCIJACIJA

— Priređuju šahovske igre sa živim figurama u...

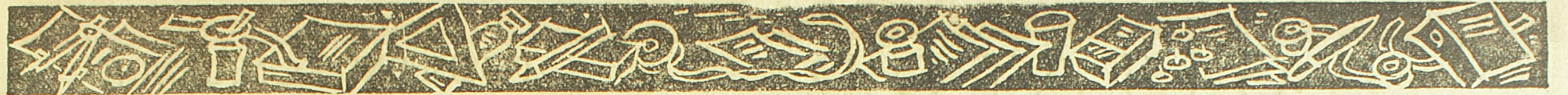
— Ko, je l' Amerikanci sa svojim satelitima u Organizaciji Ujedinjenih nacija?

IZVOZ SAD

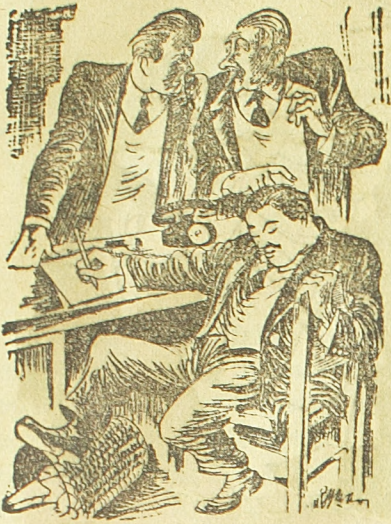
O izvozu Sjedinjenih Američkih Država u Belgiju još ne postoje potpuni podaci, ali pošto se broj nezaposlenih Belgijanaca već popeo na 125.000, pretpostavlja se da je glavni američki izvozni artikl nezaposlenost.

GOSTOPRIMSTVO

Prilikom prvog susreta novog šefa američke vojne misije u Iranu generala Evansa i iranskog ministra vojske konstatovano je da se gost i domaćin slažu u svemu, pa čak i u tome da je Evans domaćin, a ministar vojske — gost.

Smrtonosna bolest

— Jesi li čuo da je u Japanu preko sedam hiljada lica umrlo od spavaće bolesti?

— Šta kažeš?! Pa onda je ovaj naš Milojko goio. Vidiš da je inficiran.

Na dobrom glasu

— Šta, ne hraniš se u dijetalnoj menzi?

— Meni su ovu preporučili kao dijetalnu.

MALI ĐOKICA PIŠE »JEŽU«

Antivakcinisti

MOJ DEDA je pe ge ve to jest pregazilo ga vreme pa je iz politički razloga protiv vakcine be se že, kaže ni on se nije besežiro pa šta mu fali a njegov deda i bez ti kerefeci dočekao devedeset petu a čiča đura kaže ne dam ja ništa na to da sirotu decu budu a deda kaže more ni ovako ne moš da ih izdržiš a kad im još nešto ušpricaju ima đuro ja i ti da vežemo jektiku pod stare dane.

Upoznao se deda sa doktorom praškićem i odma postavio dijagnozu da je to mnogo fini i čestit čovek jer je anti be se že pa ga pozvo na večeru d utiče na mene pa kaže a ti haralampije paz kako se vladaš jer je doktor praškić lečio jednog bivšeg ministra a ja pitam je l dok je bio mali a deda kaže nemoj da praviš vicove jer to je mlađi čovek oko pedeset godina a da je otišo u emigraciju sigurno bi posto dvorski lekar a ja kažem pa bi imo da leči nj v aspaziju od migrene što je dvorska tašta bez dvora.

Kad je došo doktor praškić i najeo se svinjski kalorija poveo se preda mnom razgovor o vakcinaciji a čika praškić kaže to su novotarije i treba da prođe vremena dok se isprobaju a ja se upletem i kažem čika doktore prošlo je četvrt veka a tetka smilja kostić kaže da se kod nas upotrebljava dvaes godina a deda na mene očima da čutim a čika praškić kaže da dete moje a ko tebi garantuje da ti ništa neće biti a ja kažem garantuju oni deset miliona što su se pre mene pelcovali a čika praškić kaže a jesi l ti mali video ti deset miliona a ja kažem nisam video ni

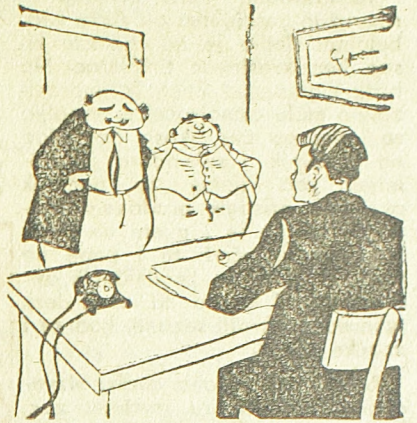
sve one što su se pelcovali protiv veliki boginja a čika praškić kaže drugo je protiv boginja a ja kažem a čika ambrožić kaže da je isto pa pitam jeste l vi čika doktore čitali njihove izjave u dvaestom oktobru a on kaže nemam ja vremena i ništa ne čitam a deda me strelja očima i počo da mi preti prstom i brkovima a čika praškić se okrenuo i video dedinu pozu a deda se odma nasmešio pa kaže znate gosin doktore to su njihove nove generacije što su pelcovane protiv naš uticaj a doktor praškić kaže da da mi smo za nji neviru-

lentni mikrobi.

Moja mama se kolebala da l da mi potpiše dozvolu a deda joj kaže da je to nešto sigurno ne bi tražili pristanak roditelja a ovako ima da primiš odgovornost pa šta mu bog da a ujka jova kaže da je obavezno rekli bi neki da su naterani a odgovornost prima ko ne pelcuje jer onda zaista važi šta mu bog da a ja mami dao da pročitaj izjave lekara a ona kaže odma sutra ću da ga vodim a deda kaže ti znaš da slavkin muž onaj guravi jole pljuje krv angro pa opet ona ne ide da pelcuje decu a ti da ga vodiš kad mu niko u familiji nije tuberkulozan a mama kaže nije al nam guravi jole dolazi u kuću da razgovara s tobom kad će biti rata a deda kaže pre si bila razložna i intelegentna a otkako si se zaposlila ne moš čovek ni s tobom više da razgovara i deda povika idite svi pa se pelcuje i sa be se že i sa že se be, mošte da povedete i onu motoru afežetkinju i besežetkinju a ja vidim svoga boga da ću s yama krv da propljujem.

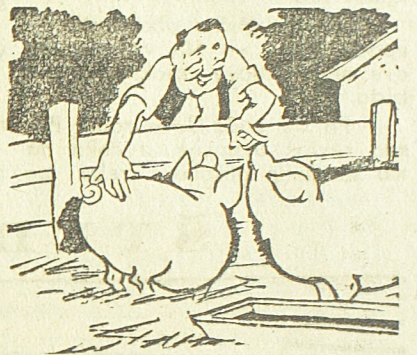
Dva dedaka

— Mi smo bivši trgovci, a bavili smo se i bankarskim poslom. Pročitali smo vaš oglas da tražite dva drebanka, a mi bismo želili baš neku takvu kancelarisku službu.

PROMUĆURNI PROSVJETITELJ

Učitelj Brana Petrović u selu Veliki Popovac, Srez mlavski, prodavao je djeci svesku za šest klipova kukuruza, a pisaljku za jedan dulek.

— Gicani moji, ne berite brige dok je đaka i školskog pribora!

Samo odvažno!

U cijeloj Baranji raščulo se brzo da se selo Luč nije složilo s planom za 1948 godinu. Pa i gazda-Pavo, u drugom selu, saznao je za to i čisto potskočio od trpeze, na kojoj se već pušila večera.

— I to će sad na konferenciji da iznesu?!

— Da, večeras.

— Preži ćeze, da vidim i to čudo. Rek'o sam ja: splasnuće i oni, a niko ne vjeruje!

Ma da je bič više nego obično fijkao po doratovim sapima, gazda Pavo je stigao tek pred kraj konferencije. Promucao se odostrag i načuljio uši.

— ...Prema tome, drugovi, mi ćemo raditi bez obzira na plan.

— Tako je!

— I počecemo već sutral

— Tako je!

Nastade komešanje. Sazivači konferencije počеше da prozivaju seljake i da im daju nekakve ceduljice.

— Alal vam vjera! — obrati se gazda Pavo najbližem selja-

ku. — Samo odvažno! Jeste li sve dobro pripremili?

— Pripremismo sve i sutra počinjemo da gradimo zadrudni dom, iako ove godine nije predviđen planom. Evo, svi već primaju obaveze.

ZAŠTO — ZATO

□ Zašto je Sresko trgovačko preduzeće u Tesliću proglašeno za velikog štedišu?

■ Zato što je ljudima uštedjelo grdne tačkice, jer robu na tačkice uopšte ne prodaje.

□ Zašto je vaga »Žitoprometa« u Prokuplju postala rekorder za kratke staze?

■ Zato što, sirotica, stalno trčkara između tri žitna magacina, jer »Žitoprometa« u jeku otkupa ima samo jednu vagu.

□ Zašto se vjeruje da će niški lovci ove sezone biti naročito »srećne« ruke?

■ Zato što je pretsjednik udruženja na otvaranje sezone doveo popa da im očita molitvu i rastjerala uroke.

TEČE VODA, TEČE...

Da bi se Kragujevčani u svako doba mogli uvjeriti da njihov vodovod ne zabušava u produkciji, iz dvije česme na pijaci — jedna od njih je u mesarnici broj 8 — i danju i noću sipa kao iz rukava. Postoji ipak bojazan da voda već nije ušla i u uši nadležnih iz uprave pijace, pa se očekuje spasonosna intervencija djeda-Mraza i njegovih zimskih gumica.

ŠALAJKE

Što je pjesma, što je lom: Zadrudni je gotov dom. Ispunismo u svom srezu — prvi obavezu,

— šalaj!

Dika aber donosi — da će da me isprosi, poneću ti, dragane, i sve trudodane

— šalaj!

Svako jutro, svaki dan, preskačemo sjetve plan, lako nam je, kad od zore traktor njihve ore

— šalaj!

Telegrafski esperanto

Neću da duljim o tome kako su se na jednom gradilištu u Vlasenici zbudili, kada su primili telegram 406 iz Sarajeva:

»Žene ne šaljte bez pratnje, snađite se s instrumentima koje imate Elektroprivreda 10882«. Stvar je istjerana na čistinu, jer se bar znalo ko šalje, pa se sa malo troška utvrdio da nisu u pitanju žene, nego neki aparat »Cajs«. Malenkost, nema šta!

Ali je zato u sekretarijatu kombinata vrenja u Beogradu nastalo jednog dana pravo pravcato vrenje. Na stolu su bili: nekakav mali leksikon, rječnik stranih riječi i enciklopedija, a oko stola službenici tužnih lica. Jedno od lica je uskoro sinulo zadovoljnim osmijehom:

— Zovi Miku, on je prije rata saradivao u listu »Rebus«, pravio ukrštene riječi i rješavao logogriffe.

Mika se bacio na posao kao lav na plijen, iako je telegram bio od hartije više-manje vegeterijanske prirode. Tekst mu je odmah otkrio pravu zavrzlamu stvari:

»KOMU NATU VMREO JA I TEEKOA BEOGRAD, VILINE VO-DE. — 122 SARAJEVOGTEL 33 19 23 1020? — POSA TE KVAHON P CA ODNAHASKIN KKOIVTRIJEKOM — PRETSTAVNIŠTVO VVREN. KFNLS RAJEVO«

Borio se Mika, borio, ali je morao da kapitulira: čak ni njegovo znanje iz »Rebusa« nije moglo da spase stvar.

A na kraju, ljut, predložio je da se telegrafima Sarajeva, Beo-

grada i Vlasenice uputi jedan osvetnički tekst ovakve sadržine: »PAaalfZITE MAVammllLO BOF-čufftelJE, DRUIdldGOVI.«

— Valjda će ga oni esperantski stručnjaci protumačiti kako treba, — dodao je.

Trke traktorskih grla

POLJOPRIVREDNO mašinska stanica u Rumi još nije proglašena za novatora, ali se l bez toga može pohvaliti da je zavela nekoliko praktičnih novina. Kome bi, na primjer, palo na um da se naš jahački sport može obogatiti jednom novom granom — trkom traktora. Dabome, obični traktoristi ne bi se toga nikad sjetili. Ali oni iz rumske PMS imaju smisla za sportska takmičenja: zajašu lijepo najbrže traktore, poravnaju se u jednu liniju — pa ko brži! Istina, desi se da poneko »grlo« ugane nogu i pokvari se, ali bolje pasmine mogu da izdrže i dvije-tri trke. Pa baš ako se i pokvare, zašto je tu radionica sa 27 majstora. Ako pola tima radionice svakodnevno izostaje sa radne utakmice, ipak se nađe neko da ozlijeđeno traktorsko grlo kucne s mijene na uštap.

Nezgodna je samo u tome što ponekad ni »džokeja« nema dosta, pa trke nisu uvijek masovne. Stanica raspolaže sa 45 traktorista, ali uprava ne zna gdje je polovina te ekipe.

Inače, da nije te sitnice, trke bi se mnogo češće držale i uopšte, ko zna šta bi se sve desilo — možda bi čak bilo održano i takmičenje u jesenjem oranju.

Vodeće zaposlenje

Inženjer stručnjak mašinske-brodarske-elektro-auto struke i parne eksplozivne strojeve sa dvadesetogodišnjom praksom, samostalan srpsko-nemački korespondent, savremeni organizator, traži vodeće odgovarajuće zaposlenje, prvenstveno honorarno-sezonsko. Ponude uslužno preko Miroslavljevića, Majke Jevrosime 4, Beograd.

(Preštampano iz jednog dnevnog lista, oglasna taksa nije ponovo naplaćena).

Gdje je ta ulica, gdje je taj broj...

— Bio sam u dvije galanterijske ulice, pa me evo u parfimerijskoj... Zna li, bolan, ima li i neka restoranska ulica?

MATEMATIČKI PROBLEM

ZADATAK. — Lice A za 8 mjeseca proda iks potrošačkih karata za 170.000 dinara. Ako potom, u saradnji sa licem B, stavi taj narodni novac u džep, pita se koliko su zaradili?

Napominje se da su A i B u bračnim odnosima i da se A zove Paulina Radojičić, službenik Otsjeka trgovine i snabdijevanja NO Zemun, a B — Đorđe Radojičić, službenik preduzeća »Zmaj«.

REZULTAT. — Problem je rješavao Vijeće Okružnog suda za grad Beograd i došlo do sljedećeg rezultata: da se lice A osudi na 15 godina, a B na 10 godina lišenja slobode sa prinudnim radom, plus konfiskacija imovine i po 4 godine gubitka građanskih prava.

Komisija sastavljena od stručnjaka matematičara ipak ne preporučuje drugima da joj podnose na rješavanje slične zadatke.

To popodne Pera evidentičar, naoružan zašiljenom olovkom i tabelama, sjedio je na radilištu ki-seo kao krastavac turšijarac. Na brdu cigala, od kojih je improvizovao malu osmatračnicu, vrpolio se i čas po čas iskosa pogledao na časovnik. I sekundara je preletjela već vrijeme za početak akcije, a pristigle građane-dobrovoljce moglo je i dijete na prste izbrojati, uključivši tu i prste na nozi. A gdje su predviđenih sedamdeset! I to sad da im se desi, takoreći na kraju sezone, kad se i značke dijele.

Rubrike »Planirano ljudić«, »Izvedeno« i »Obaveza izvršena zar«, koje su do prije mjesec dana izgledale nekako uzane, sad su ga posmatrale razroko i čisto namršteno.

— Zar i ti, sine Brute? — iskalio se na Ziki-Munji, koji je baš stizao sav zaduvan. — »Munja«, a ovamo žuri kao korjača, — verkericu ti treba kupiti.

— Mani, umalo da ne dođem. Nego, sreće me Mičko pionir: »Čika Munjo«, zar niste na radu? Kakav rad — čudim se ja...

I mene je Mičko obavijestio — upada Mica. — Na vrijeme, da ove moje časove zaokruglim na trista.

— Pa šta onda Jova radi? Primio sektor agitacije, a čeka da mu se limun pošalje. Treba ga

malo pričepiti, — ili neka radi ili nek se čisti.

— Gdje je Jova, nema gal!

— Tu je on, tu — na papiru! Poslije rada, grupa se vraćala neveselo. Pera je drugu riječ u rubrici »Obaveza prebačena« prepravio u »podbačena« i izračunao procen-te.

— Aja, tako ne može, idemo kao rak — vajkao se Ziki.

— Ne ide, pa ne ide. Nego, da sazovemo brigadnu konferenciju, pa da istjeramo zeca.

Sjutradan, na konferenciji, osu se paljba sa svih strana na metu, u čijem je centru stajao, to jest sjedio Jova agitator.

— Pa, da li te ko natjerao da se primiš?

— Nije, ali...

— Istrčao se k'o ždrebe pred rudu, — dodaje čika Panta.

Dabome da nije. Niko nije natjerao ni Anku, koja se obavezala

na trista, a dala četiri stotine časova. Ni Peru, koji se obećao sto, a nije dao nijedan.

— Ama, treba praagitovati kod agitatora — dobacuje neko.

— Ne tražim to, nego, ovaj... Iz štaba brigade ne dobijam vijesti.

— A, kurira bi htio?..

— Tandara broć! — ljuti se čika Panta. — A imaš i Radu i Lepu u sekaciji, a štab brigade vam pod nosom.

— Šta da radim? Eto, neki dali obaveze pa ni mukajet. Ne mogu da se bijem s njima.

— I ne treba da se biješ. Nego, priđi im, uhvati ih za dugme od kaputa, objasni im. Ili kaži ovdje bez uvijanja: »Neću da radim« — pa da vidimo šta ćemo.

— Nije da neću, nego...

— E, dobro. Kroz dva dana imaćemo novu akciju.

Konferencija je bila završena. Među posljednjima iziđoše Pera evidentičar i Zika-Munja, — kao da su se nešto domundavali.

Ujutro, Jova tek što je zakoračio na ulicu a spazi prekoputa oko zidne table, grupicu koja je živo gestikulirala. Približi se porebarke odostrag. Tu su, kao i obično, bili izneseni rezultati posljednjeg takmičenja.

— Pazi, da je ovaj nanizao krompire, — kaže jedna domaćica sa zembiljom.

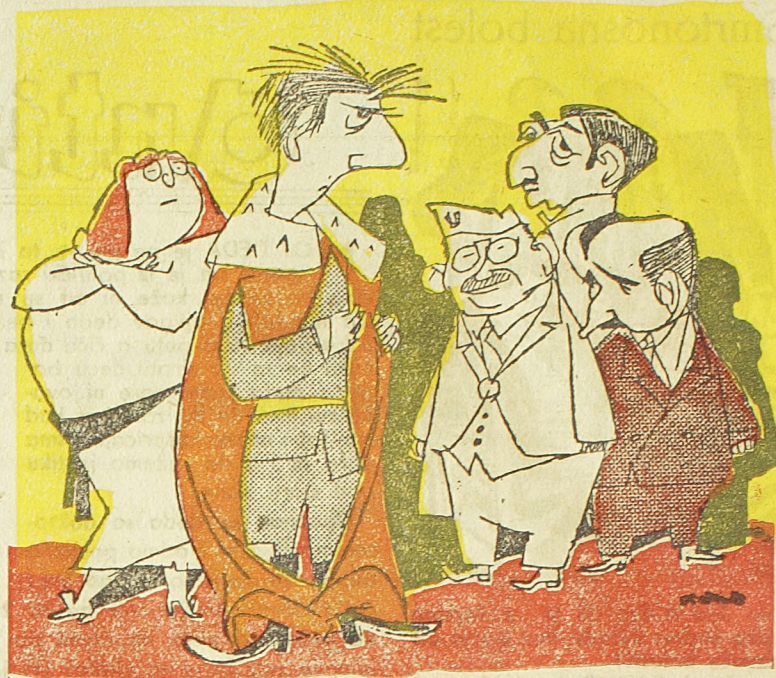
A na tabli je, između ostalih rezultata pisalo: Jova agitator dao časova: u agitaciji — 0, na radu u posljednjoj akciji — 0, svega — 0.

Izgubi se Jova iz kritičnog prostora pred tablom u vidu lastinog repa, ljut kao crvena papričica. »A tako vi mene! Pokazaću vam ja!«

A predveče, rastrčao se Jova po našoj ulici, sve mu peševi od kaputa lelujaju tamo-amo. A i Rada i Lepa trče za svoj groš. Zvone, kucaju, a na svaku kapiju još kače ceduljicu — poziv za sutrašnju akciju.

Sjutradan, po podne, rubrike Pere evidentičara nisu gledale razroko i namršteno, — ličile su na one od prije mjesec dana: došle su nekako uzane. Preko poljančeta jurio je, na posljednje zvono, Jova-agitator, a za njim su gotovo stidljivo krosirali Mile i Joca, koji su prijavili 100 radnih časova a nisu dali nijedan. Iza petu su im se dizali oblaci prašine.

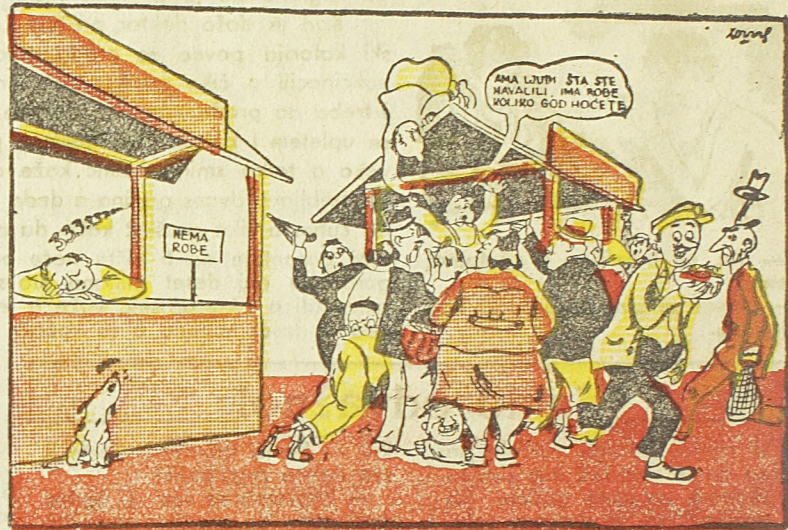
R. Savić

— Vaše veličanstvo, kakve su vijesti o povezivanju Lončarića s vašim komandantima?

— Strašne, gospodo. Da mi nije komandovanja tašte Aspazije, bio bih sasvim bez komandanata.

PODJELA RADA

SAVREMENA POREĐENJA

GALANTAN kao ekspedicija Fabrike hartije u Beogradu, koja je svome susjedu, Ekspozituri Državnog zavoda za socijalno osiguranje VII rejonu, uputila izvještaj u preporučenom pismu sa markom od 10 dinara.

NAŠ'O PA ZAŠ'O kao Ramiza Kundaković, odža iz Novog Pazara, koji je lakovjernim seljaci-ma punio glave »zapisima« a stomake prljavom vodom, dok je u svoj džep trpao po 150 dinara.

ŠTEDISA

— Da udesim još samo dva automobila i već sam uštedio cijelu kantu maziva!

RAKA zvani šlafnja dobio je da piše o restoranima (ta tema je donekle postala stalna rubrika i ozbiljnih i humorističnih listova).

— O-ho! Njupaža i reportaža! — obradova se reporter. Riješio je da zađe po najboljim lokalima. Otišao je prvo u »Palas« i s vrata poručio:

— Najprije jednu supu, molim, poslije ostalo.

— Na žalost, supom vas ne možemo uslužiti, ali možemo vaš vinograd da osiguramo protiv kiše. Ovdje je sada Državni osiguravajući zavod.

Restoran »Srbija«.

— Molim kompletan ručak za jednu osobu.

— Ručak ne, ali možete poručiti kompletan sto za ručavanje za dvanaest osoba. Mi smo stolarska zadruga.

Upada Raka u »Zagubicu«:

— Ima li filovanih paprika?

— Oprostite se, sinko, sa zemaljskim željama. Ovo je Pogrebni zavod.

Kod »Trandafilovića« mu mjesto reš pečenja nude svježe vulkanizirane automobilske gume — tamo je magacin »Jugauta«. Kod »Orača« u zamjenu za šnicle daju don, jer se tu ugnijezdila Kožarska zadruga.

I tako dalje, i tako dalje.

Najzad evo Rake na Terazijama. »Balkan«! Tu je još uvijek restoran. U predvorju gomila ljudi. Pred vratima sale dva poveća »reda«. Da se nije neki gost prejeo od jedne porcije pa mu pozlilo, te navalio toliki svijet da se uprazni mjesto za stolom. A na samim vratima sale stoji kelner. Po spoljnom izgledu: običan čovjek, po funkciji: saobraćajac. Oštrim pogledom motri preko stolova. A-ha, jedan se mašio čačkalice, znači, gotovo je. »Prvi po redu — juriš!« Eno i drugi se sprema, vadi maramicu i briše usta. »Sljedeći — naprijed!«

Tapka Raka u mjestu i posmatra oko sebe. Gle, nije li ono ispred njega neki kauboj? Šešir ima sa širokim obodom, a za pojansom visi mu smctano užo. Laso? Promuvao se do njega i pabirči u glavi parčad znanja engleskog jezika da započne konverzaciju:

— Aple sauce? Ham and eggs?

— Ama šta mrljate? — osvrće se oslovljeni.

— A, vi ste naš, a ja mislio kauboj. Šta će vam taj laso?

— Hm, eto, uganuo sam nogu, ne mogu da jurišam kad ovaj kelner da znak za start. Nego uhvatim lasom slobodnu stolicu u sali kad neko završi s ručkom i tako obezbijedim sebi mjesto.

— Inteligentno!

»Red« se sporo skraćuje, Raku hvata nervoza, vrijeme mu uzalud prolazi. Dogurao se do kelnera-saobraćajca i objašnjava:

— Molim da prošetam kroz salu... Novinar sam... Materijal za reportažu...

Počinja šetnja između stolova. Skoro iznad svakog gosta iza leđa po jedan »andeo-čubar«. Na licima onih što čekaju različiti izrazi: ako je nečiji »štićenik« poručio čorbast pasulj — fizionomija mu vedra: neće biti mnogo gnjavaže, tečno je, to se samo guta. Kod onih koji čekaju nad uništenjem neke šnicle lice rezignirano: to zahtijeva dugoročne gurman-

ske operacije, šnicla se lagano žvače.

Kad se neko između zaloga-ja lati čaše, njegov adutant ga saleti:

— Dolje birokratija! Ne komplikujte posao. Prvo pojedite, onda ustanite, oslobodite mjesto, pa idite da se napijete kompletno. Zašto cjepkate taj postupak?

Kod onih koji lome parče hljeba da omažu tanjir nagne se preko ramena nečija glava: — Prijatno! Dozvolite da vam obrišem usta. Hvala na mjestu!

Jedan gost odviše sporo obavlja transport hrane iz tanjira u svoje blagoutrobije. Njegov »zaleđnik« se nervira:

— Zar ne može malo brže?

— Izvinite, jedem samo sa pola vilice — u drugoj polivini nemam zuba.

Za drugim stolom našla se dva prijatelja. Jedu i razgovaraju. Njihovi »čuvari« uzbudeni. Slušaju razgovor. Ručak će, naravno, da traje duže, preko uobičajene vremenske norme čekanja.

— Šta to znači? Kelner, donesite knjigu žalbe. Da se zabilježi prijedlog: u cilju ekonomisanja vremena zabraniti razgovore za vrijeme objeda. Na zidovima izlijepiti parole: »Jesti i ćutati. Iza vaših leđa gladan svijet čeka na vaše mjesto.«

Pred Rakom se oslobađa jedna stolica. On uskače. Poslije pola sata čekanja kelner je stigao.

— Šta, supa nestala?.. Samo prazan spanać?.. Mislite li da sam ja Popaj?..

Iza Rakine stolice već je iznikao budni posmatrač. Raka u galopnom tempu jede. Već je naučio restoransku praksu. Njegov nasljednik za leđima se zadovoljno smješka. Po obavljenom poslu tapše ga po ramenu:

— Alal vjera, druže! Vidi se da ste svjestan žvakač. Udarnički koristite vrijeme. Da svi posjetioci tako brzo obave svoju ručkovsku dužnost, dobile bi se ogromne zalihe vremena. Ti oslobođeni termini omogućili bi novu koncentraciju gostiju na svega nekoliko restorana. Preostale lokale mogli bi da upotrebe u korisnije svrhe.

V. Komarek

LJUDI SA TANJIROM